

- 4) Vai Vācijas akcīzes nodokļa kodoldegvielai uzlikšana ir pret-runā Eiropas Atomenerģijas Kopienas dibināšanas līguma (EAEKL) tiesību normām?

(¹) Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV 2009, L 9, 12. lpp.).

(²) Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Union des syndicats de l'immobilier (UNIS)/Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) u.c.

(Lieta C-25/14)

(2014/C 85/30)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Union des syndicats de l'immobilier (UNIS)

Atbildētāji: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) u.c.

Prejudiciālie jautājumi

Vai no Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. panta izrietošais pārskatāmības pienākums ir obligāts iepriekšējs priekšnoteikums, pirms dalībvalsts var attiecināt uz visiem kādas nozares uzņēmumiem koplīgumu, ar kuru vienam operatoram, kuru izraudzījušies sociālie partneri, tiek uzticēts pārvaldīt par labu darbiniekiem izveidoto obligāto papildu sociālā nodrošinājuma programmu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Beaudout Père et Fils SARL/Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération Générale Agroalimentaire — CFDT u.c.

(Lieta C-26/14)

(2014/C 85/31)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Beaudout Père et Fils SARL

Atbildētāji: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération Générale Agroalimentaire — CFDT u.c.

Prejudiciālie jautājumi

Vai no Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. panta izrietošais pārskatāmības pienākums ir obligāts iepriekšējs priekšnoteikums, pirms dalībvalsts var attiecināt uz visiem kādas nozares uzņēmumiem koplīgumu, ar kuru vienam operatoram, kuru izraudzījušies sociālie partneri, tiek uzticēts pārvaldīt par labu darbiniekiem izveidoto obligāto papildu sociālā nodrošinājuma programmu?

Prasība, kas celta 2014. gada 21. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-29/14)

(2014/C 85/32)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Gheorghiu un M. Owsiany-Hornung)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, izņemot no valsts tiesību normu, ar kurām ir transponēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/23/EK par kvalitātes un drošības standartu noteikšanu cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei,

testēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai⁽¹⁾, Komisijas 2006. gada 8. februāra Direktīva 2006/17/EK, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/23/EK par noteiktām tehniskajām prasībām cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei un testēšanai,⁽²⁾ kā arī Komisijas 2006. gada 24. oktobra Direktīva 2006/86/EK, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/23/EK par izsekojamības prasībām, nopietnu blakņu un nevēlamu notikumu paziņošanu un noteiktām tehniskām prasībām cilvēku audu un šūnu kodēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai,⁽³⁾ piemērošanas jomas cilmes šūnas, kā arī embrionālus un augļa audus, Polijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Direktīvas 2004/23 31. pantā, Direktīvas 2006/17 3. panta b) punktā, 4. panta 2. punktā, 7. pantā un III pielikumā, kā arī Direktīvas 2006/86, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/23/EK 11. pantā;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas veiktā Direktīvas 2004/23, 2006/17 un 2006/86 transpozīcija Polijas tiesībās neesot pilnīga, jo 2005. gada 1. jūlija Likuma par šūnu, audu un orgāni ieguvei, glabāšanu un transplantāciju, ar kuru ir Polijas tiesībās transponētas šīs direktīvas, un uz tā pamata pieņemto īstenošanas pasākumu piemērošanas jomā neietilpst embrionāli un augļa audi.

Līdz ar to Polijas tiesības neietver normas par Direktīvas 2004/23 un 2006/86 transponēšanu, ciktāl tās attiecas uz cilmes šūnām, kā arī embrionāliem un augļa audiem.

Neesot transponētas arī Direktīvas 2006/17 normas, kas attiecas uz cilmes šūnām, proti, 3. panta b) punkts, 4. panta 2. punkts un III pielikums.

Pirmstiesas procedūrā Polijas Republika esot apstiprinājusi, ka valsts tiesībās nav attiecīgu tiesību normu, bet norādījusi šādi: "Cilmes šūnu, kā arī embrionālo un augļa audu jomā direktīvas normas lielā mērā tiek piemērotas ikdienas klīniskajā praksē, tās ir transponētas [...] ekspertu līmenī."

Komisija uzskata, ka aplūkotās tiesību normas pilnā apmērā ir jātransponē ar juridiski saistošiem pasākumiem.

⁽¹⁾ OV L 102, 48. lpp.

⁽²⁾ OV L 38, 40. lpp.

⁽³⁾ OV L 294, 32. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 24. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-36/14)

(2014/C 85/33)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Herrmann un M. Patakia)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Polijas Republika piemēro nesamērīgu un ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu⁽¹⁾ 3. panta 2. punktu nesaderīgu pasākumu un saistībā ar to nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti šīs direktīvas 3. panta 1. punktā, skatītā kopā ar 3. panta 2. punktu, veicot laika ziņā neierobežotu valsts intervenci tādā veidā, ka enerģētikas uzņēmumiem ir jāpiemēro Enerģētikas regulējošās iestādes priekšsēdētāja apstiprinātas cenas dabasgāzes piegādēm, bet valsts tiesībās valsts administratīvajām iestādēm nav paredzēts pienākums regulāri pārbaudīt to piemērošanas gāzes nozarē vajadzību un veidu, ievērojot šīs nozares attīstības stāvokli, (i), un piemērošana notiek neierobežotam lietotāju skaitam, nenošķirot pircējus un nešķirotot individu situācijas atsevišķu grupu ietvaros (ii);

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Enerģētikas likuma 47. pantā noteiktais pienākums, par kura neievērošanu ir paredzēts naudas sods, cenām dabasgāzes piegādēm saņemt Enerģētikas regulējošās iestādes priekšsēdētāja piekrišanu, ciktāl tas attiecas uz visiem enerģētikas uzņēmumiem attiecībā uz piegādēm pircējiem, kas nav mājsaimniecības, ir valsts intervence tā dēvēto reglamentēto cenu veidā, kas nav savienojama ar samērīguma principa prasībām un saistībā ar to pārkāpj Direktīvas 2009/73/EK 3. panta 1. un 2. punktu.

Proti, strīdīgā valsts intervence neatbilst Tiesas spriedumā lietā C-265/08 noteiktajiem standartiem, jo spēkā esošajās valsts tiesībās (1997. gada 10. aprīļa Enerģētikas likums) ir paredzēts